

Sygn. akt VIII C 1053/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Górniak

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2022 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa J. W.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.147,44 zł (siedem tysięcy sto czterdzieści siedem złotych i czterdzieści cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 sierpnia 2021 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 400 zł (czteryście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. oddala wniosek powoda o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII C 1053/21

UZASADNIENIE

W dniu 19 listopada 2021 roku powód J. W. wytoczył przeciwko (...) Sp. z o.o. w W. powództwo o zapłatę kwoty 7.147,44 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 sierpnia 2021 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wyjaśnił, że w dniu 2 grudnia 2020 roku zakupił u pozwanego telewizor L. marki S. za kwotę 7.147,44 zł. W dniu 10 lutego 2021 roku zgłosił w zakresie nabytego produktu reklamację, która była związana

z powstaniem smug po rogach oraz na środku ekranu wewnątrz matrycy.

W odpowiedzi pozwany podniósł, że zgłaszana wada nie wynika z niezgodności towaru z umową i stanowi skutek niewłaściwego użytkowania telewizora.

W dalszej kolejności powód wskazał, że telewizor był objęty ubezpieczeniem, z którego zgłosił szkodę. Ubezpieczyciel odmówił przyjęcia odpowiedzialności za wadę ponieważ w okresie jej zaistnienia telewizor nie był ubezpieczony od ryzyka awarii, tymczasem z ekspertyzy sporządzonej w toku procesu likwidacji szkody wynika, że zgłaszana usterka powstała samoistnie właśnie wskutek awarii. Powód podał ponadto, że zainicjowane przez niego postępowanie przed Miejskim Rzecznikiem Konsumentów nie przyniosło pożądanego efektu, że po jego zakończeniu zgłosił pozwanemu kolejną reklamację z tytułu rękojmi za wady

z uwagi na problemy z aktualizacją oprogramowania telewizora, że ostatecznie wobec stwierdzonych wad odstąpił od umowy z pozwanym i zażądał zwrotu ceny, którego to roszczenia sprzedawca nie uznał. **(pozew k. 4-7)**

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu. Wyjaśnił, że po zakupie telewizora powód na przestrzeni czterech miesięcy zgłosił sześć reklamacji dotyczących smug na ekranie telewizora i problemów z eksploatacją produktu. Celem weryfikacji zgłaszanych wad została sporządzona diagnoza przez autoryzowany serwis producenta, który stwierdził, że przyczyną powstania smug było przedostanie się do urządzenia owadów, pyłu i kurzu, co nastąpiło na skutek niezastosowania się do zaleceń opisanych w instrukcji obsługi produktu. Skoro więc główną przyczyną problemów eksploatacyjnych powoda jest stan pomieszczeń, w których urządzenie jest eksploatowane, zgłaszane przez niego roszczenie zostało oddalone. **(odpowiedź na pozew k. 45-46)**

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie. Powód uzupełniająco wyjaśnił, że w tym samym pomieszczeniu i warunkach użytkuje od roku telewizor innej firmy, zamontowany w tożsamym miejscu co telewizor marki S., w którym nie występują takie problemy, jak zgłoszone pozwanemu. Ponadto wniósł o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności. **(pismo procesowe k. 85-85v., k. 93-93v., protokół rozprawy k. 100-101)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 grudnia 2020 roku powód zakupił u pozwanego telewizor L. (...) marki S. model (...) za kwotę 7.147,44 zł. **(wyciąg z umowy sprzedaży wraz z paragonem k. 38, okoliczności bezsporne)**

W krótkim czasie po odebraniu telewizora ze sklepu powód stwierdził pojawienie się wad w wyświetlanym obrazie pod postacią smug. W dniu 10 lutego 2021 roku do pozwanego wpłynęło zgłoszenie reklamacyjne dotyczące zakupionego przez powoda towaru, w treści którego J. W. wskazał następujące wady: widoczne smugi na matrycy po rogach oraz przez środek ekranu. **(dokumentacja fotograficzna k. 12-24, zgłoszenie reklamacyjne k. 37)**

W wiadomości email z dnia 1 kwietnia 2021 roku pozwany poinformował powoda o braku możliwości uwzględnienia żądania reklamacyjnego akcentując, że zgłaszana wada nie wynika z niezgodności towaru z umową, a z przyczyn zewnętrznych. **(wydruk wiadomości email k. 36, okoliczności bezsporne)**

W dniu 8 kwietnia 2021 roku powód zwrócił się o pomoc do Miejskiego Rzecznika Konsumentów. W toku prowadzonego przed Rzecznikiem postępowania sprzedawca podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w toku rozpatrywania reklamacji zgłoszonej przez powoda. W końcowym stanowisku Rzecznik podniósł, że argumentacja pozwanego nie jest wystarczająca do zwolnienia go od odpowiedzialności i że wobec daty zgłoszenia wady to na pozwanym ciąży powinność udowodnienia, że wydana konsumentowi rzecz była wolna od wad. Na koniec wskazał, że konsument odstępuje od umowy zawartej z pozwanym i oczekuje zwrotu zapłaconej ceny za telewizor w wysokości 7.147,44 zł. **(wniosek k. 8-10, wydruk wiadomości email k. 30, k. 56-57, pismo k. 32-33, okoliczności bezsporne)**

W piśmie z dnia 26 kwietnia 2021 roku dział ubezpieczeń pozwanego poinformował powoda o braku przyjęcia odpowiedzialności za zgłoszone uszkodzenie z uwagi na brak ochrony dla ryzyka awarii (ochrona ta rozpoczynała się dopiero z dniem 2 grudnia 2022 roku). Jednocześnie wskazał, że ekspertyza przeprowadzona przez (...) wykazała, że zgłaszana usterka powstała samoistnie w wyniku awarii, w rozumieniu § 2 pkt 1 WU. **(pismo k. 34, okoliczności bezsporne)**

W dniu 20 maja 2021 roku na zlecenie pozwanego została wydana ekspertyza, w treści której wyjaśniono, że oględziny telewizora wykazały bardzo mocne zanieczyszczenie wnętrza odbiornika i ekranu (...), które jest wynikiem montażu telewizora w pomieszczeniu z dużym nagromadzeniem pyłu/kurzu. Autor ekspertyzy wskazał ponadto, że nie stwierdzono awarii któregośkolwiek z podzespołów urządzenia, że ekrany odbiorników ze względu na wymagania technologiczne nie są i nie mogą być hermetycznie szczelne, że zgłaszane przez powoda zjawisko powstaje na skutek niezastosowania się do zaleceń opisanych w instrukcji obsługi, rozdział „niedozwolone użycie”. **(ekspertyza k. 55-55v., okoliczności bezsporne)**

W kolejnych pismach pozwany poinformował powoda, że nie znajduje podstaw do uwzględnienia zgłaszanych roszczeń oraz że urządzenia użytkowane niezgodnie z warunkami gwarancji nie podlegają odpowiedzialności gwaranta, ani sprzedawcy.

W dniu 16 sierpnia 2021 roku powód zgłosił pozwanemu kolejną reklamację, tym razem związaną z nieprawidłowym działaniem oprogramowania telewizora oraz zażądał zwrotu wpłaconej dotychczas gotówki.

W piśmie z dnia 24 sierpnia 2021 roku pozwany poinformował powoda, że zgłaszane roszczenie reklamacyjne nie może zostać uwzględnione, ponieważ zgłaszana wada wynika z przyczyn zewnętrznych, niezależnych od sprzedawcy i niezwiązanych z towarem, będąc wynikiem niewłaściwego użytkowania, co wyłącza odpowiedzialność sprzedawcy.
(pismo k. 25, k. 27, k. 28, reklamacja k. 26, okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia, nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie zastosowanie mają przepisy Kodeksu cywilnego o umowie sprzedaży (art. 535 – 602 k.c.).

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że powód zawarł z pozwanym umowę sprzedaży, której przedmiotem był telewizor marki S.. Poza sporem pozostawał ponadto fakt zgłaszania przez powoda wad zakupionego towaru dotyczących w pierwszej kolejności pojawienia się na matrycy smug, a następnie problemów z oprogramowaniem, jak również że zgłoszenie takie nastąpiło w okresie roku od daty zakupu towaru. Wreszcie wątpliwości nie budziło stanowisko, jakie pozwany zajął w toku postępowania reklamacyjnego oraz okoliczność złożenia przez powoda oświadczenia o odstąpieniu od umowy wraz z żądaniem zwrotu uiszczonych ceny za towar.

W świetle poczynionych wniosków wyjaśnienia wymagało, czy zakupiony przez powoda telewizor był dotknięty, a w efekcie czy powód jest uprawniony do żądania zwrotu ceny.

Zgodnie z przepisem art. 556 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojnia). Jeżeli kupującym jest konsument, a wada fizyczna została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej, domniemywa się, że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego (art. 556² k.c.). Wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli: 1) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia, 2) nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór, 3) nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia, 4) została kupującemu wydana w stanie niepełnym. Jeżeli kupującym jest konsument, na równi z zapewnieniem sprzedawcy traktuje się publiczne zapewnienia producenta lub jego przedstawiciela, osoby, która wprowadza rzecz do obrotu w zakresie swojej działalności gospodarczej, oraz osoby, która przez umieszczenie na rzeczy sprzedanej swojej nazwy, znaku towarowego lub innego oznaczenia odróżniającego przedstawia się jako producent (art. 556¹ § 1 i § 2 k.c.). Sprzedawca jest odpowiedzialny z tytułu rękojmi za wady fizyczne, które istniały w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego lub wynikły z przyczyny tkwiącej w rzeczy sprzedanej w tej samej chwili (art. 559 k.c.).

Stosownie do treści przepisu art. 560 § 1 k.c., jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązкови

wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady. Kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna (art. 560 § 4 k.c.).

W myśl art. 568 § 1 k.c., sprzedawca odpowiada z tytułu rękojmi, jeżeli wada fizyczna zostanie stwierdzona przed upływem dwóch lat.

W tym miejscu zaznaczenia wymaga, że dla przyjęcia odpowiedzialności sprzedawcy wobec kupującego koniecznym jest wykazanie przez nabywcę towaru konsumpcyjnego dwóch okoliczności: 1 – braku zgodności towaru z umową, 2 – tego, że stan ten występował w chwili wydania towaru. Ponieważ w praktyce druga z tych przesłanek często jest trudna do wykazania, ustawodawca wprowadza w art. 556² k.c. in fine na korzyść kupującego, domniemanie wzruszalne istnienia braku zgodności towaru z umową w chwili wydania towaru, jeśli strona ta udowodni (kupujący), że taki brak zgodności wystąpił w okresie jednego roku od dnia wydania towaru. Skuteczność obrony sprzedawcy w tych okolicznościach zależy od wykazania, że w chwili wydania towar był zgodny z umową. Po upływie okresu 12 miesięcy od chwili wydania towaru, skutki domniemanie wygasają

i kupujący, pragnąc zrealizować uprawnienia z tytułu braku zgodności rzeczy

z umową, musi udowodnić, że niezgodność istniała w chwili wydania towaru (por. m.in. E. Gniewek, P. Machnikowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 8, Warszawa 2017, wyrok SO w Olsztynie z dnia 23 maja 2018 roku, IX Ca 1341/17, Legalis). Powyższe oznacza w realiach przedmiotowej sprawy, że to na pozwanym, jako na podmiocie, która wywodzi z poniższych faktów skutki prawne, stosownie do reguły wyrażonej w art. 6 k.c., ciążył obowiązek wykazania, że sprzedany powodowi towar był wolny od wad, powtórzenia wymaga bowiem, że fakt zgłoszenia wady w terminie jednorocznym oraz jej zaistnienie, nie było przez pozwanego kwestionowane. W istocie zatem koniecznym było zgłoszenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, badanie wad fizycznych matrycy, czy też nieprawidłowości w wyświetlanym obrazie niewątpliwie należy do materii wymagającej wiedzy specjalistycznej. Wniosku takiego pozwany jednak nie złożył poprzestając na przytoczeniu własnej argumentacji przedstawianej w toku postępowania reklamacyjnego oraz na złożeniu prywatnej ekspertyzy z dnia

20 maja 2021 roku (k. 55-55v.). Dokument taki nie może jednak stanowić dowodu na potwierdzenie stanowiska pozwanego. Jak podnosi się w orzecznictwie, nie może być traktowana jako dowód w procesie opinia sporządzona na piśmie na polecenie strony i złożona do akt sądowych. (...) ekspertyzy opracowane na zlecenie stron, czy to w toku procesu, czy jeszcze przed jego wszczęciem, należy traktować, w razie przyjęcia ich przez sąd orzekający, jako wyjaśnienie stanowiące poparcie, z uwzględnieniem wiadomości specjalnych, stanowiska stron. W takiej sytuacji, jeżeli istotnie zachodzi potrzeba wyjaśnienia okoliczności sprawy

z punktu widzenia wymagającego wiadomości specjalnych, sąd powinien według zasad unormowanych w k.p.c. dopuścić dowód z opinii biegłego. Oparcie rozstrzygnięcia na prywatnych ekspertyzach złożonych w innym procesie jest przede wszystkim naruszeniem przepisów Kodeksu, które regulują zasady przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego (por. m.in. wyrok SN z dnia

12 kwietnia 2002 roku, I CKN 92/00, L.; wyrok SN z dnia 9 maja 2007 roku, II CSK 77/07, L.). Jeżeli strona dołącza do pisma procesowego ekspertyzę pozasądową i powołuje się na zawarte w niej twierdzenia i wnioski, ekspertyzę tę należy traktować jako część argumentacji faktycznej i prawnej przytaczanej przez stronę. Jeżeli strona składa taką ekspertyzę z intencją uznania jej przez sąd za dowód w sprawie, istnieją podstawy do przypisania jej znaczenia dowodu z dokumentu prywatnego (art. 245 k.p.c.). Oznacza to, że pozasądowa opinia rzeczoznawcy stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która ją podpisała, wyraziła zawarty w niej pogląd, nie korzysta natomiast z domniemania zgodności z prawdą zawartych w niej twierdzeń (por. m.in. wyrok SN z dnia 19 grudnia 2012 roku,

II CNP 41/12, L.; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2021 roku, V CSK 414/20, L.). W świetle powyższych rozważań jedynie na marginesie zwrócić należy uwagę, że J. W. załączył do akt pismo sporządzone przez dział ubezpieczeń pozwanego (k. 34), z treści którego wynika, że na gruncie wydanej na zlecenie ubezpieczyciela, z którym powód zawarł umowę w związku z zakupem telewizora, ekspertyzy wyrażono zupełnie odmienny pogląd, aniżeli na gruncie ekspertyzy złożonej przez pozwanego, a mianowicie, że zgłaszane przez kupującego wady powstały samoistnie w wyniku awarii. Skoro więc pozwany nie obalił domniemania z art. 556² k.c., uznać należy, że zakupiony przez powoda telewizor był dotknięty wadami fizycznymi, o których mowa w art. 556¹ § 1 k.c., że wady te mają istotny charakter, skoro

zniekształcając obraz wyświetlany przez telewizor, w konsekwencji, wobec postawy pozwanego, który konsekwentnie odmawiał uznania reklamacji, J. W. był uprawniony odstąpić od umowy. Jak wyjaśniono wyżej, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna. W niniejszej sprawie powód odstąpił od umowy żądając zwrotu uiszczonej za towar ceny.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.147,44 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 sierpnia 2021 roku do dnia zapłaty.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociaż by nie poniósł żadnej szkody i chociaż by opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 400 zł obejmującą opłatę sądową od pozwu.

Ponadto Sad oddalił wniosek powoda o nadanie wyrokowi rygору natychmiastowej wykonalności z uwagi na niespełnienie przesłanek z art. 333 § 1-3 k.p.c.